

terer Majoriteten i Folkethinget, vil ikke repræsentere Majoriteten i Landstthinget. Det er en Banffelighed ved at danne et nyt Ministerium; der er vel mange andre Banffeligheder, men som jeg ikke her skal gaae ind paa. Naar Oppositionen seirer, hvad saa? Jeg har nævnt hvad der kuldkaestes — hvad kommer frem? Den saa meget omtalte Frd. af 26de Juli; der er talt nok om den — jeg anseer det ikke ønskeligt, at den kommer frem, jeg troer, at vi hellere maae tage Udkastet end holde os til den. Hvad mere kommer frem? Det Forbehold, som er tilintetgjort, naar Fællesforfatningen og Grundlovsbestemmelsen træder i Kraft — saa staaer det ved Magt endnu (Grundtvig: Nei det gjør ikke!) So det gjør, saa staaer det endnu ved Magt. Og saa spørge vi, hvorledes Udsigten er! Ja, der er Udsigt til, at Forsatningsloven kan blive anderledes, men maaskee just ikke bedre; der er maaskee ligesaa megen Udsigt til, at den vil blive mindre tilfredsstillende; at de Forandringer, som saa ville finde Sted, ville gaae i en ganske anden Retning end den, man ønsker de skulle gaae i. Derfor som iøvrigt de Herrer, der ere stemte imod den foreliggende Beslutning, have nogen klarere Udsigt at vise os, nogen Udsigt til at vi kunne faae en bedre Forsatning end den, vi have Haab om at faae, naar vi holde os til Udkastet, saa var det Meget at ønske, at de vilde vise os den. Dersom de kjende Veie, som kunde føre til Maalet, saa var det godt, om de vilde udpege dem, men de ere meget hemmelighedsfulde i saa Henseende. De have meget dybt gjemt og skjult, hvad de have at holde sig til, og derfor opstaaer der en Mistanke hos os om, at det, de kunne have imente, ikke er værd at komme for Dagens Lys. Naar nu den foreliggende Beslutning bliver forkastet, saa mener jeg, at man derved forlader den i en lang Tid indslaaede Bane, den Bane, paa hvilken der er Udsigt til at faae en for Diebliffet taalelig Forsatning, og som kan udvikles til at blive bedre — man forlader denne Bane og gjør et Spring. Hvorhen? Ikke hen, hvor der er farbar Veie, men hen paa uvejsomme Steder, som ud i en Mose, og viser sig der en Sti, saa veed man

dog ikke, hvor den fører hen. Man har ikke paavist os her nogen Veileder, der skulde føre os: der er Fare for at blive siddende der. Det forekommer mig at være som et Spring fra Tusmørket — der altid indhyller Fremtiden, og som jeg helst vil sammenligne med Morgendæmringen, fordi jeg dog seer noget Lys dæmre dertigennem — ind i et Midnatsumulm uden Stjerner. Derfor, fordi jeg anseer det for farligt, at vi længere forblive i denne provisoriske Tilstand, i denne Forvirringstilstand, og gaae en truende Fremtid imøde med uordnede Statsforhold, fordi jeg ønsker, at vi ikke lukke Udsigten for os til at faae en endnu bedre Forsatningslov end den, der foreligger i Udkastet, og fordi jeg ønsker de borgerlige Friheder, der ere hjemlede ved Grundloven, bevarede, fordi jeg ikke tør vove dette Spring fra Tusmørket ind i Bælmørket, derfor skal min Stemme for den foreliggende Beslutning være et Ja.

Jeg skal endnu kun tilføie med Hensyn til det Endringsforslag, der er stillet, at jeg vel kunde være tilbøielig til at gaae ind derpaa, fordi jeg i Virkeligheden mener, at det var bedst, naar den første Forudsætning, der er opsat i den Beslutning, som foreligger os, ikke var der, men at jeg dog ikke anseer Sagen for saa betydelig, at man derfor skulde lade Forslaget gaae tilbage til Landstthinget.

Schiern: Jeg vil udtale mig om den forestaaende Afstemning og tillige tilføie nogle Ord med Hensyn til det Endringsforslag, der nu er under Forhandling. Jeg er gaaet ind paa at modtage Valg til denne Forsamling med den fuldkomneste Frihed, saa at jeg ene havde at rette min Overbeviisning efter Hensynet til Sagens Realitet. Jeg har for mit Vedkommende ingenfinde forstaaet dem, med hvem jeg ellers tidligere i flere Henseender har stemt overens, naar de have troet, hvor de antog, at der har været Tale om at slippe enten noget af Danmarks Riges Ret eller noget af det Constitutionelle, saa have troet at maatte give det sidste Hensyn Fortrinet. Jeg derimod har holdt og holder endnu fast ved, at det, som for saa Nar siden ledede og styrkede os i Kampen, ikke var nogen faktisk Tilstand, men